Naskusse polest on teada, et nisuggune elajas seitse ehk kahheksa tuhhat naela kalub: mis nisamma paljo teeb, kui peaks kakskümmend nelli nuumhärga, ehk sirkassid, kalo peale pandama.

Temma jallad on kui paksud lihha tampid ehk sambad: egga woi ka penemad olla, sest et muido sedda märatumat kehha ei suidaks kanda, egga temmale toetusseks olla. Jallalawwa ei olle koggoniste nähha, sest et säärte lihha, mis kottis rippub, tedda ärrawarjab: agga on wiis künega warwast igga lawwa otsas, ja jallatallad keige tihhedama sarwtallaga otse kui rauaalused.

Pea tahhab kehha wasto kui wähhene olla; agga körwad rippuwad kahhelt poolt, kui ilmlaiad kukkelóppused, ehk kui sured toura nahhad: neid temma ligutab, kui wihha seks saab ja jooksu heidab; ja siis nenda nendega plaksutab, kui peaks suurt linna lödama.

Silmad on pisikesed, agga wägga terased, ja näitawad selgeste ülles, et temma wägga melelinne loom on, kes keik terraselt tähhelepanneb, ja pea kui innimenne meelt möda keik oskab arramöttelda ja ärraarwata.

Agga temma lot on immelikum kui imme. Se on otse temma pealminne mok, ehk temma ninna, mis kui üks poolteist süllane tolk temma kahhe märatuma kihwade wahhel, mis kahhelt poolt suust wälja tullewad, mahharippub. Üllewelt on temma ni paks, kui ühheksa ehk künne tolline palk, agga lasseb otsa pole penemaks kokko, nenda et eest otsast ennam ei olle, kui kolm tolli.

Se on temma keige kallim ja tullusam liige, mis seest hopis önes. Sellega temma immet ja immeteggusid, mitst kui innimenne omma kättega, teeb. Mokkad, mis lotti suus, kui sörmi prugib; ja on temmal nende sees nisammasuggune ärgas tundminne, kui innimesselgi omma näppo otsades. Et se nenda on, sedda keigist sennest selgeste nähha ja tunda, mis ta tal temmaga teeb.

Ots, kus lotti su, on kummer kui üks weike kausi- ehk kuppakenne, kuhhu nidiserva sisse